

چوارینه‌کانی خدیام

گۆرینی

عه بدولره عثمان شه‌ره فکه‌ندی ناسراو:
هه‌زار موکریان

خه ییام و بیرو باوه‌ری

ناوی خه ییام و ناوبانگی چوار خشته‌کیه‌کانی، له‌وه ده‌رچوه
هه‌ژاریکی کورد به خوینده‌وارانی بناسینی؛ چونکه ئه‌و ناو و
ده‌نگه له‌و گه‌رۆکه سه‌ربه‌ست و ئازادانه‌یه، به‌بی به‌رگر و
پرسیار له‌ هه‌موو سنوورو که‌وشه‌نیکه‌وه ده‌رباز بووه و له
سه‌رانسه‌ری ئه‌م زه‌مینه خ‌ و پان و به‌رینه‌دا «به‌راشکاوی»
سه‌ری به‌ هه‌موو مالیکدا کردووه و بوته‌ناسیاوی هه‌موو که‌س
و ه‌یچ ژیر و به‌ بی‌ریک نیه که‌ راز و نیازی خه‌ییامی نه‌کردیته
وه‌ره‌ویرکه‌ی دل و خه‌مه‌روین و ئاوده‌نگیله‌ی هه‌میشه‌ی
خ‌وی.

به‌لام نیازم له‌م پێشه‌کی یه‌ ده‌رب‌رینی بیر و باوه‌ری خ‌ومه
به‌رامبه‌ر به‌و کابرا خ‌وین شیرینه‌و ئه‌مه‌وی له‌و سوچه‌وه که‌ به‌ر
دلی من که‌وتووه، ده‌می بو به‌رم و هه‌ندیک له‌و شویتانه
ده‌ست نیشان بکه‌م که‌ تا ئیستا خه‌ییام ناسه‌کان و خه‌ییامی
نوسه‌کان به‌ پێوستیان نه‌زانیوه، یان له‌ بی‌ریان نه‌بووه
هه‌نگاوی بو باوین!

گه‌لیک جار و به‌ زۆر چاپی بو به‌ بو‌ر چوار خشته‌کیه‌کانی

خه بیامم به فارسی و عاره بی دیتوه و هه ر جاره ش یه ک یان
چه ند مامۆستای به ریژ پیشه کی دوو و در یژیان له سه ر نویسه و
په راویژیان لی ناوه و به خشل و جلی جوان خه ملاندویانه و
سسله و پلپله و متوموریان پیوه هه لآوه سیوه . ته نانه ت کتیی
گه وره و سه ر به خوشم ده رباره ی فویدۆته وه ، وه ک (عمر الفیام)
ی مامۆستای کوردی کوردی نه زانی فارسی زمانی عاره بی
نوس (احمد حامد الصراف) و (دمی با فیام) له لایه ن
مامۆستاو نویسه ری پایه به رز «علی دشتی» یه وه .

زۆربه ی ئه وانه نیازیان وا بووه ئه و شیعرانه ی به ناوی
خه بیامه وه که وتونه ته سه ر ده م و زاران ، دان بژیرو به رده شۆری
بکه ن و ئه وی فۆیان به ردلیان ئه که وی بیده نه پال خه بیام
و ئه وی به گومانی ئه وان زیوان و دارو جانه لی هه لۆه ژیرن
و به سویدانه وه ره ش بینه وه که به ئامان و زه مان هه رگیز
فری به سه ر خه بیامه وه نی یه . چونکه پیاوی وا گه وره قسه ی
فۆی ناخواته وه دوو دژ له یه کتر کو ناکاته وه ئه و زانا خوا
په رست و خوا پارێزه هه رگیز که پووی له شتیکی وا نزیک
نه کردۆته وه که بۆنی کفر و نارَه وایی لی هاتبی!

به بییری من ئه وانه له جیاتی کاکله خوشه که ی مه به ستی

خه بیاممان بۆ دهرخه ن، هاتوون به هه لپه رتاوتن و رازاندنه وه
«به خه یالی خۆیان» خێچ و خواریان بۆ راست کردۆته وه و که م
و کوریان لی داپۆشیوه! که چی، به داخه وه به و هه موو شرو
شاتال و تیتۆلانه «که به دهردی داری چاکیان برده» کارێکیان
کردوه خوینده واران سه ریان لی بشیویو ئه و به ره شیرینه
نه بینن که ئه و پیره داره شه نگ و تورته له په ستاو له هه موو
وهرز و چافی سالا ده یگیڕی و دایده وه ریئی و به پلاری به رد
و داری نه زانان و پیله قه ی می شک ووشکان دانا یه و ناشکی
و هه رگیز ووشک نابێ.

ئەگەرچی مېژوونوسان كەمتر وايە بوينان يان لە قازانبیان بى
رووداوى رۆژگارى فۆيان روو راست چۆنە بنوسن؛ جا يان
لە ترسان، يان لە برسان، يان بە شوين ئارەزوى فۆيانا
ئەچن! بەلام ديسان لە تىك خستنهوهى ئەو بوزگورانەى كە
لييان بەجى ئەمىنى، دەكرى ديوجامەيهك ليك بدرى و
راوى دەنگ و باسى ئەو سەردەمەى پى بكرى.

خەبىام لە چەرنى پىنبەمى كۆچى دا ژياوه. كەسيك بو
چۆنيهتى بارى ئەو رۆژگارە، كون و كاژيرى مېژوو لە كۆنە
كتىبە پەريوتەكانا پىشكنى، سەرى رادەژەنيو واقى وور
دەمىنى؟!

كاروبارى دنيا بەدەست مېژەر بەسەر و جبه لەبەر و بىر كورت
و ريش دريژ و كەللە ووشك و داوين تەران دا بووه؛ هەر
سازە لە هەوايهك و هەر ئاوازهى لە هەزار جۆره مېشكى پر
لە پرو پوچەوه دەرچوووه. مەقتاو دوو تيره لە ئيسلاما هەبووه؛

هه موو یه کترین به کافر زانیوه. هه ر تپیهی به شوین
نه یالاتیکا ئه سپی لینگ داوه و هه دهستهی له زه لکاو
نه زانی خویا خنکاو. له هه ر گهره که شار و گوندیکا چه ند
ته رقه تییک و هه ر ته رقه تهی چه ند شینیک و هه ر شینهی
چه ند صوفی و دهویشیک و هه ر صوفییهی رۆژویکی گرتبی،
خوی به خاوه نی به هه شت زانیوه و هه ر دهرویشهی دوو حاو و
هووی گوتبی داوای خوایه تی کردوه.

نه بیام هه لکه وته یه ک بووه که له چانی خویدا ئه گهر له هه موو
نه لکی ده ورو به ری خوی زاناتریش نه بوبی، له هه موان ئازاو
بیترس تر بووه. له م دهزگا گهره و گرانه «که ناوی زه وین و
عاسمانه» وورد بوته وه و تی هه لروانیوه و زانیویه که ئه م کرداره
ره نگین و سه نگینه به بی وه ستا نه که وته گهر و دانهر و
رانهریکی هه ر ده بی هه بی؛ به لام ئه م سازده ره شیرینکاره
چونه و که ی ئه م دهزگایه ی به ره هه م هیئاوه و بوچی لیکی داوه و

له و کرو نه خش و تهونه كهونه «كه نه سهری دیاره و نه بن»
نیازی چې بووه و له كه یه وه هه لیواسیوه و كه ی له داری ده كاته وه و
ئه بییچیتته وه؟ ئه و هزاران هزار ئه ستیره و مانگه پرشنگداره بو
هاتوون و چوون هاتوون و چیان لی دی؟ تیره ی جانه وهر و
مرو له كویوه هاتوه و بو كوی ده چی؟ ئه گهر نه هاتایه چې ده بوو؟
ئه گهر هیتراره بو هه تا سهر نامینی و له ناو ئه بری؟ ئه گهر
ده مری گیانه كه شی ده مری یان ده مینی؟ ئه گهر ده مینی
جاریکی تریش دیتته وه سهر ئه و زه مینه و ژینه كه ی پیشووی
ده ست پی ده كاته وه یان ده خریته قاپوریکی زلتره وه و له
دنیا یه کی دیکه وه سهر هه لدینی؟ ئافو كه س هه یه بیزانی؟
یان ئه و وهرامانه له پشت په رده یه کی رهش و ئه ستوره وه یه و
تا په رده لا نه دری كه س نایزانی و ئه گهر لاش درا، كه س
نه ماوه تا بیزانی؟

خوی له ناو ده ریایه کی سهر گهر دانی دا دیتوه و كه وتوته

په له قازهي خو رزگار كردن. هاناي بردوته بهر نوسراوان و
دهسته و داويټي زاناو گه وره پياوان بووه؛ پرسويوه و
خويټدويه تيه وه... كه س نه بوه دهستي بگري و له گيژاوي
دهريټي و شاره زايه كي واي دهست نه كه وتوه رچه ي هه واري
زانستي راسته قينه ي بو دهستنيشان كاو له هه لدانه وه ي
پهري كتيبان بايه كي وا هه لي نه كرده ته مي گومان و دوو
دلي بره ويټي. ناچار چوته ناو بيري بير و ليكدانه وه ي خوي و
زور به ووردی به راوردی كرده و ژيرانه له ميشكيا هه لي
سه نگانده و ئازانه تيگولي پرو پوچي شكانده و له مپهري
كونه پهرستي په رانده و ئازادانه سهرو بني كرده و بوي گه راوه.
له و هه موو ليكدانه وه دا گه يشتوته ئه و قوناغه كه تي گه ييوه
هيچي لي تيناگا! كه ئه مهش به راستي پايه يه كي زور به رزه
له زانستدا. سوقرات دهلي من و نه ليكي ئاتينا نه زانين؛
من ده زانم كه نه زانم، به لام ئه وان ئه وهنده زانا نين كه

بزنان نه زانن. ئه م جياوازي يه گه وره يه ش ئه بيته هو ي
كوشتنم. يان پيغه مبهري ئيسلام فهرمويه خوايه وهك پيوسته
تومان بو نه ناسرا.

با چوه له سهر ئه و جيگه بلنده وه ئاورپكي له و خه لكه ي ده ورو
بهري داوه ته وه كه له تاريكستاني نه زاني دا هه لوه دان و به
نه شاره زايي وه نيو قورو چلپاوي پرو پوچ كه وتون و تيك
هه لده نگون و خو ليك ده دن و سه ره نگري ده بن. لاشيان
وايه ريگه هه ر ئه وه يه كه ئه وان گرتويانه ته به رو زانست و
هونه ر هه ر ئه و چه قه و گوره بن شره يه كه ئه وان پييه وه
خه ريكن. به زه ي به وانه دا هاتوته وه كه ناوي خويان ناوه
هو زان و پيتولي روژگار و به عه باي فش و فول و ميژه ري
له نگه ري و شالي سه وزو كه شيده ي زه ردو ريشي قه له مكار،
خويان له به سته زمانان به هه يبه ت كرده و ميشك و بيريان
له تيكلو پوچه ل ئاغنيون و وازيان پي له كاكل هيناون!

ئەم زەوی یە ناسن کەلەسەری دەژین، کەچی کیشەیانە
داخوا عاسمان مەوتن یا نۆ؟! ھەوگەر شاربەدەر دەکەن چۆنکە
کۆپەیی دەسکردی ئەو مەیی تێکراوە؛ بەلام کولەکە سەرراوی
نابینن کە چەند لوس و لەبار ھەلخراوەتەو! خۆیان ھەزار گزی
و دزی و دەسبەری دەکەن و دەمیان ناوەتە بینەقاقای
ھەژارانەو، خۆیتیان دەمژن و کەلەپوری ھەتیو و بیوژنان
ئەدەنە بن لیچ و شانازی بەو دەکەن گۆیا مەیی ناخۆنەو!
بە بزەییەکەو ئەلێ خۆزگە دزی و درۆکردنیش پیاوی
سەرفۆش بکەدایە، ئەوسا ئەمانزانی کی بی ووشیارە.

بە تورەییەو ڕوو لەو جەبریانە ئەکا کە لایان وایە چاکەو خراپە
لەدەست مەرۆ دا نییە و جەھەندەمی و بەھەشتی ھەر لە
ڕۆژی بناوانەو ناوئوس کراون. ئەلێ کەوایە سەركۆنەیی
مەستیك بۆ ئەکەن لەسەر مەیی پەرستی؟ گالتە بەو کابرایە
ئەکا کە لای وابوو گیانی پیاو رانەگۆیژی و لەپاش مەرگی

ئەچىتتە بەر جانەوەرانەوہ ؛ ئەلەي كەوابى ھەلدەگرى ئەو كەرەى
لمى پى دەكىشن وەك تۆ مامۆستاي چەقەخانەيەك بوبى!
خەيىام ھىچ باوهرى نەكردووە زەمىن لەسەر پىشتى گايەك
بى و بە سەمكۆلى كەرى جىرال لەبەريەك پى و تەمەنیشى
پىنج يان شەش ھەزار سالانە بى. ئەو ھىندەى بە لەمىژىنە
زانىوہ لای وابوہ ھەر خاكىكى ھەيە، پاشماوہى لاشەى
مردوانە. لاشى وا نەبوہ ئەم دەزگا گەورەو گرانە وا بە سوک و
ھاسانى و بەو زوانە تىك ئەپى. جا ناچارە بلى لەنيوان گاي
زەمىن و گاي عاسماندا كەرەگەل دەژى!

بە كوردى و بە كورتى، ئەو گەفتانەى خەيىام (كە بە روالەت
دژى يەكتر دىنەوہ) ھەريەك وەرەمىكى گرچوو برە، بۆ باوهرىكى
پى لە ھەلەى ئەو رۆژگارە. ھەر لە دەمى خاوەنيانەوہ وەرەگرتوہو
ھەر بەويش دەمكوتى كردون.

خه پیام و مهی

گهلۆ! خه پیامیک که خاوهن ئه وه موو بیره قول و بهرزانه بی،
یان وهک میژو پیمان دهلی، مامۆستایهکی گه وره و هوژان
بوه و گه لیک سیپاره و نوسراوی به نرفی دهربارهی ژماره و
ئه ستیره ناسین هه بووه و بناغه دانه ری سال پیوی جه لالی
بووه و گه لیک شتی تریشی له هه موو بابه تیکه وه زانیوه، ههچ
باوه ر ده کری هه میشه له سوچی مه یفانه یه کی تاریکا بویته
سیپال و هه رگیز ئه غیار نه بویته وه؟! ئه گه ر مه لیکشا یان خواجه
نیزامه لمولک ویستییان چاویان پی بکه وی، خه پیام له
مه یفانه وه نرایته ناو سه به ته یه ک و به کۆلی عه نبالیکه وه
چوبی بو وه رام دانه وه ی پرسیاری پر له گری پوچکه ی دژوار؟
من لام وایه نه یخوار دۆته وه.. ئه گه ر خوار دیشیه وه، هه ر بو
ناسین و زانین بوه؛ ویستویه بزانی ئه و باده یه که وا ئه و هه موو
شیخ و مشایفه گه ورانه ئه وه نده یان پی هه لگوتوه چیژه و تامی

چی ئەدا؟ بەلام «وہک گوتمان» خەییام زۆر لەو نەزانانەیی
کە بەناوی زانا فۆیان بەسەر خەلکا سەپاندووە، تورە بووہ؛
هیناویە مەیفۆری «کە بیھۆشی ئەهینی و گوناھیکە» دەگەڵ
زیانی پەر و پوچەکەیی ئەوانا بەرامبەری چی کردووە و ئەلی
سەرفۆشی لەو ھۆشیارییە باشتەر کە بە تورەھات و پەر
پوچەوہ خەریک بی. گوناھیی مەیی لە تاوانی دەست بریی و
درۆ کردن کەمتەر. پیاو مەست و بیخەبەر بی، نەک بە
ئەغیاری، ئابروی دین و زانین بەری. لە لایەکی تریشەوہ
زانویە لەسەر هینانی بیرو باوەریکی تازەو چی ھەلپەرژان و
بەگزاچونی کۆلکە مەلاو گەندەلە شیعان، لەوانەییە بریاری کافر
بوون و کوشتن و سوتاندنی بدری؛ ھاتوہ ئەو قسە ھەق و
رەقانەیی لە تەفتی بنی دیزەیی شەرابدرا شاردۆتەوہ و زانیویە
مەلاو کال هیندە ووریا نین زۆری لی بکۆلنەوہو لەناو خلتەیی
مەیدا بیدۆزنەوہ. ھەر بە باسی بادە بایان رەگویی دەکەویی و

دههۆلی گوناھباری بو لیڤدهدن و له تۆمهتی کفر رزگار ئه‌بی.
به‌لی نه‌ییام گه‌واهیراتی بیرى ووردی (که به نه‌لکی ئه‌و
دهمه قوت نه‌چوه) ده‌ناو پیا‌له‌ی مه‌یدا به گه‌رووی دا‌کردوون
و دلی خۆی ئاسوده کردوه و چاوی پیاوی گه‌وچی به‌ستوه
گفته به‌نرخه‌کانی بو تی‌گه‌یشتوانی دوارۆژ، له‌سه‌ر ده‌موزاری
سه‌رخۆشانه‌وه «که لایان وابووه نه‌ییام هه‌ر به یاره‌که‌ی ئه‌وانی
هه‌ل‌گوتووه» ده‌ماو ده‌م هاتوه به‌بی ترسی چه‌ته‌و گۆران،
گه‌یشتۆته ئه‌مرۆ. هه‌روه‌ک حافزی شیرازیش و گه‌لیک له
ووریاو ژیران، ئه‌م وورده‌کاریه له نه‌ییامه‌وه فی‌ر بوون و هه‌ر
له‌سه‌ر شویتی ئه‌و رۆیشتوون.

پوختەى مەبەستەكانى خەييام

خەييام لەمەر ھاتوپۆى گياندارو چلۆنەتى ئەم ئاو و زەوى و
بەرز و نەوى عاسمان و ئەستىرانەو زانیویە كە ھىشتا ھىچى
لى نەزانراو، ديارە ھەر شتیکيش كە پياو توشى ئەبى و
ئەيىنى، ئەگەر نەزانى چىو چۆنە، ناشزانى بۆچى ئەبى و
بەھرەى چىیە. ویستویە ئەو نەھىنىیە گرنگە بزاندرى و
بناسرى، ئاواتەفواز بوو رۆژیک دابى مرو لەسایەى
بیرلیکردنەو و لیكدانەو وەى ژیرانە، بە بنج و بناوانى بگا
شتیکى بەكەلكى لى ھەلكرینى و لە برى ئەو لەم سروشتە
جوانە بترسى یان جادوى پى بكا، دەستەمۆى بكاو بەھەرەى
لى وەر بگرى.

بۆ بیرکردنەو وەش، ئەبى ھىچ كۆسپ و بەرگریك لە ریگەدا
نەبى؛ بیرەوەر بتوانى ھەموو ھۆشى فۆى {بە فزو پرى} بقاتە
سەر ئەو نیازە كە ھەیەتى. زەندەق نەماو و تۆقاویكى ھەر

له سه‌ر پشتی لانكه‌وه تا ده‌چیتته ژیر تویی فاكه‌وه، هه‌ر به داغ
و ئاگر بترسیندری و مارو دوشکی سه‌ریان و كلک دریژ له
خوین و می‌شکیدا تریتانه بکه‌ن، فی‌ر کرابی که شه‌و و رۆژ
مانگ و سال هه‌ر ئه‌بی بگری و خوی به‌تاوانکار دابنی،
هه‌لی بیرکردنه‌وه‌ی ژیرانه‌ی چۆن بۆ ئه‌می‌نی و چۆن ده‌رفه‌ت
دی‌تی زانستی پر سوودو به‌هه‌ره‌ بخویتی؟ ویستویه بزانی‌ن ئه‌و
کۆلکه‌ مه‌لایه‌ی که نازانی بۆ خوی له‌ کوپرا هاتوه‌و بۆ کوی
ده‌چی، سیایی جه‌ه‌نده‌میشی نه‌خراوته به‌رده‌م تا بزانی‌کی
له‌ ئاگرا کورسی بۆ دانراوه‌و کیش سیوی به‌هه‌شتی بۆ قاش
کراوه‌!

فه‌یام خوی ناسیوه، به‌لام وه‌ک خوا ناسه‌ گه‌وره‌کان. لای
وابوه‌ خوا هه‌موی هه‌ر خو‌شی و به‌زه‌یی و جوانی و بی
نیازی‌یه. هه‌رگیز نه‌چاوی له‌ نو‌ژی‌و رۆژی‌و که‌سه‌ و نه‌ هه‌زیشی
له‌ تۆله‌ساندن و گوشت برژاندن و که‌لاک هه‌لواسین و رشتنی

فرمیسک و خویته. ئهوانه ی خویان وهک جه ندرمه یه کی تورک
دیته بهرچاو، نه یان ناسیوه و بهه له دا چوون. خواش بو ئوی
فهرمویه من وهک هیچ شتیکی نیم.

تیریتز که به رۆژ و پیل به ده‌ریا دریا
له‌و رۆژه‌وه گول پیکه‌نی بولبول گریا
خوار نووسی له چاره‌ی ره‌شی ئیمه‌ش به‌شمان
ژینیکی هه‌زاری پر له فۆزیا و بریا

گریا گولی بو گولا و سه‌ر ئاگر نریا
ئهم بۆن و به‌رامه‌یه‌م نه‌بووبا بریا
نرفی هونه‌ر و جوانییه ده‌یا گه‌ردوون
کی پیکه‌نی جاریکی هه‌زار جار گریا
بی‌هووده‌یه بیر و نه‌م دلت فۆش که برا
پرسیار نه‌کرا به‌شت دره‌ هه‌ر چی دره
تو هیشته نه‌هاتوویه جیهان رۆژی به‌ری
ئه‌و رۆژی ده‌بوو بپیته‌ ده‌ر دیاری کرا

بهس هه‌ل بنه‌لی به ده‌وری پیس و پا‌کا
تا که‌نگی به شوین هه‌موو خراپ و چا‌کا
که‌ر زه‌مزه‌می یان دارینه‌ی ئاوی ژیا‌نی
ناچار ی ده‌بی رۆ‌پی به سینه‌ی خا‌کا

مردن چیه؟ که‌س تینه‌گه‌یی تا وئ‌ستا
ته‌ورات و زه‌بوور تا ده‌گه‌یه ئاوئ‌ستا
زۆر که‌س له ژیان دواوه زانا‌یا‌نه
بۆ با‌سی مه‌رگ گیل و نه‌زان راوئ‌ستا

بیستوو‌مه به‌هه‌شتی هه‌یه خۆ‌ری تیدا
رووباری شه‌رابی پا‌کی ده‌روا پيدا
من لی‌زه مه‌ی و یاری په‌یا‌که‌م چ ده‌بی؟
ده‌سکه‌وته‌که هه‌ر په‌کن به هه‌ر دووک ری‌دا

ئەو رۆژە خودا سانى گيانى رانا
دەيزانى بە كردهووم، خودايە و زانا
ھەر قۇيەتى دايىناوہ ھەلە و سەرىپىم
سووتانى جەھەندەمى لەبەرىپى دانا !؟

گۇيا لە جەھەندەمن ئەقىدار و مەست
بەم واتەيە پىكەنىم و گۆستى قۇم گەست
جىي چەند كەرى كۆلكنە ئەگەر وارەي بەھەشت
يان چۆل و بىابان و كپە وەك لەپى دەست
بىرت دى عەبای پىوہ بوو جى بارى لمت؟
ئەو بىرى لە دەريای پر و پوچا نوقومت!
ریشەت لە دواوہ ھاتە دەر بوو بە كلك
نېنۆكى دەس و پىت خەر و پر بوونە سمت

گیتی له نه یالات و گلهی به قتی ره شت
را بویره هه تا به جاری نه براره به شت
دهس بگره به بهندی سهر و پرچی جوانیک
تا هه لنه وشینراوه هه موو بهندی له شت
له و کوشک و سهرایه دا که جهم جامی گرت
ریوی تره کیوه، مامز نارامی گرت
بارام که هه موو ژبانی نوی گوری ده گرت
دیت به چ بوری گوری بارامی گرت؟!
ریم که وته گولستانه وه لای بولبولی مه ست
به چریکه یی پیی گوتم گه لی راز و مه به ست
تا گول نه وه ریوه تا له شت نه بوه به گل
وهک گول به ده می، دهه به بزه و پیاله به ده ست

مه یگیر دهوهره به فیتری چاوی کالت
دل تینووه بهرگم ره شه چه شنی خالت
وا توبه به سهر یه کا شکا وهک پریت
بوم تیکه مه یهک له رهنگی کولمی ئالت

ئەي شووشە بنازم بە دلي فاوئيت
تاوم بدەري بە ئاوي فەم تاوئيت
دەستم بەر ئەدەم لە ئارەزووي دوور و دريژ
مەيگير لەوەلا دەستي من و داروئيت

هاتوومە جيهان چم بە چ کرد؟ تيگەي هيچ
هەر بنج و بناواني جيهان دەرغەي هيچ!
رووناکيدەرم، شەمم، کە فووم لي کەي هيچ
نەينۆکي دەسي جەمم، لە بەردم دەي هيچ!

ئەو فوايه کە گەردوون و زەوي بەرپا کرد
ئەو رۆژە مەکووي دەرد و فەمي پەيدا کرد
وەک رژد و چنۆک هەرچي بە نرغ و جوانە
هيناي بە پەلە و گورجي دەفاکي راکرد

رۆژگاری مرو تیا ژیاوو، رابرد

ئاوی بوو به جو دا چوو، با بوو، رابرد

هەرگیز مه‌لی واربوو، واپوو، فۆش نایه‌ته‌وه

گهر تال و زه‌بوون ژیاوی، چا بوو رابرد

باش ریگه ده‌چووم یا فۆ گلابم، رابرد

گهر دووره پهریز بووم و ته‌با بووم، رابرد

ترسم هه‌یه بۆم بێته ژمار رۆژی ژمار

ئه‌و ژینه که بی یار و شه‌رابم رابرد

له‌ش ناسک و لاوچاکی وه‌ها هه‌ن کچ و کور

گول درکه به‌رانبه‌ری بکه‌ی، بیکه‌سه دور

گه‌ردوون که به دانسته ده‌یانکا وه‌ک شیت

تێکیان هه‌ل ده‌شیلێت و ده‌یان کاته‌وه قور

ئەم گۆزە ۋەكۈۋى من بوۋە، دلدەر و ھەزار
جارىكى دلى فۆش بوۋە، سەدجار ھەمبار
ئەو ھەنگل و دەسگەرى لە مليا ديوتە
دەستى بوۋە زۆر فراۋتە سەر مى يار

پەندىكى منالەكەت بە مامەي پير
با بازى بە فاك و گل نەكا، ژىرى بەبىر!
بىژنگى لە دەس دەرىئە! بەس داي بىژى
كەللەي سەرى پاتشا و مىر و ۋەزىر

سەرفۆش بە بە مەي، لە سەر دەراۋىژە كەسەر
ئەم كورتە ژيانە رىي ھەمانى مەنە بەر
بەس گىژ و نەزان و ھىر بە، فۆتۆ زىر نى
ژىر فاك بىرىي، دووبارە بت ھىننەۋە دەر

بهس گيژ به له ناو پيښ و شهش و مهوت و چوار

مهي فرکه! ده تاوييته وه وهک به فري پار

نه ت زاني له کويوه هاتگي روژي بهري

ناشنزاني بهره و کوييه بهري پاشه هوار

تا کهنگي فريکي پيښ و چواران مه يگير

دلفوشي بده به کوري ياران مه يگير

ژين کورته نه وهی نايهني فهم دابگرين

بوم تيکه به يادي چاوفوماران مه يگير

نو لامه ده، دهی! باده که با بي مه يگير

بهر مال و جبه ت گره و له لابي مه يگير

گوي بگره له من هه رچي مه لا و شينخ گوتيان

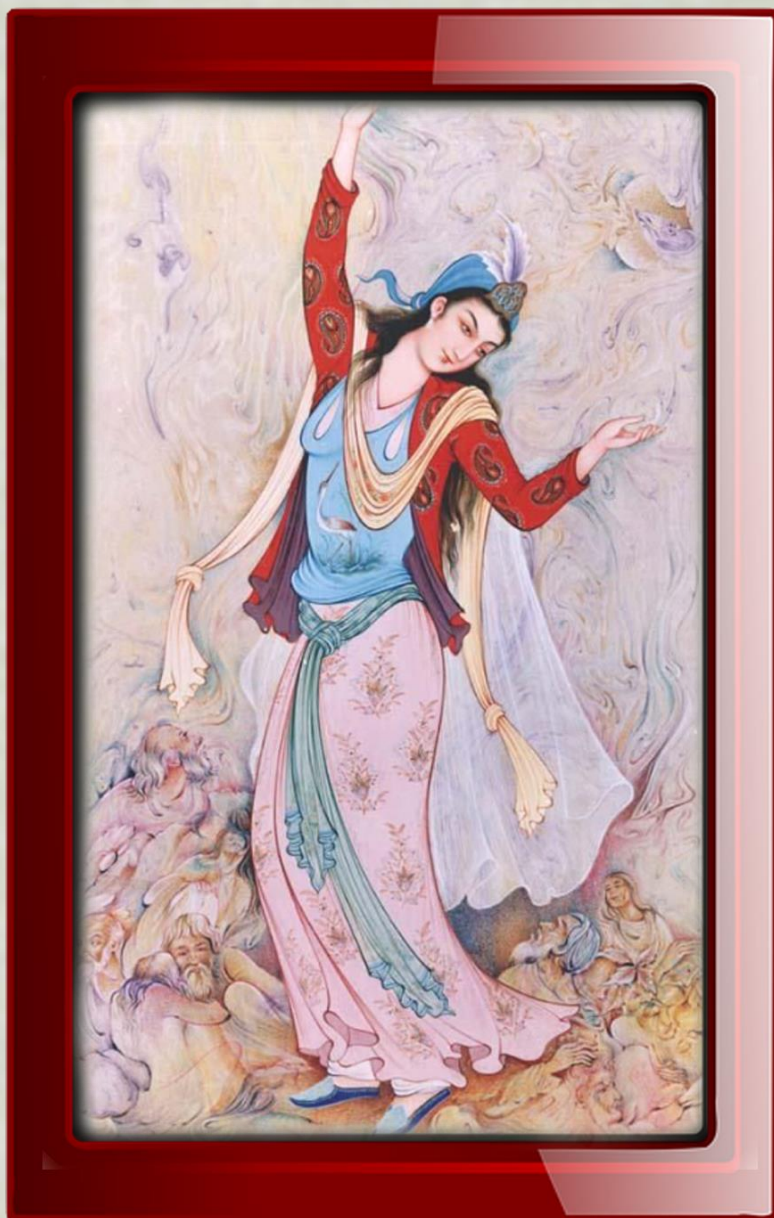
ده گويي مه گره، لات وه کوو با بي مه يگير

جاریکی به مهستی عه‌ره‌بیکی پیئوارس
نه‌یزانی له لۆکی هه‌مزه راساوه به داس
مه‌ی بۆیه هه‌رام کراوه، سا سه‌یری که‌ن
کورد بۆیه ده‌لی له هه‌مزه چی داوه هه‌باس؟!

بۆ گۆزه کرین ده‌چوومه لای گۆزه که‌ریک
سه‌د گۆزه به‌من پی که‌نی! هه‌ر یه‌ک له به‌ریک
ئیمه‌ی وه‌کی فۆت ده‌به‌ی! سه‌به‌ینی فۆشت
وه‌ک ئیمه‌ ده‌بی به‌ گۆزه، لای بیته‌به‌ریک

رابویره به‌ سه‌ربه‌زی به‌ نان و ئاوێک
سه‌ر دامه‌نه‌وینه بۆ هه‌موو ناپیاوێک
له‌م ژینه که‌ هه‌ر ده‌میکه‌ دیت و ده‌روا
مه‌ردایه‌تی مه‌فروشه له‌ پیناو تاوێک

ئای فۆزگه ببايه جيگه بۆ سانه وه يه ک
له م ريگه يه دووره سوور و پيچ دانه وه يه ک
سه د فۆزگه له پاش نه مان وه کوو سهوزه گيا
بکرايه له گل هوميدي هه لدانه وه يه ک

خه و به سیه به یانه هه سته چاوکالی شه پال
گفتیکی شیرین بکه مه زهی بادهی تال
کاروانی ژیان ده ئازوی روو به نه مان
هاکا من و توش ده بینه وه خه ون و خه یال

ئه م ژینه که راده بری، چه شیرین و چه تال
تووش بی به مهرگ، چه دهر به دهر بی چه له مال
بی خه م بژی! خووش به! پاشی مهرگی من و توش
بی پسانه وه دین رۆژ و شه و مانگ و سال

بو بیری به هه شت و ئاگری که وتیه چال
خووشتر له خه یالی شیرینه بادهی تال
به س ترس و هومیدی بی نیشان و به لگه
پیشینه ده لین که س به خه یال نه بوه به مال

کوار مهی؟ برهوی نه م و نه یال و نه وه که م

وا روو به مهرگ گلور ده بی ره وره وه که م

نه و خشتی له فاکي من دهی بیژن

نیزیکه بیته چینی خانووی نه وه که م

نه و روزه که مردووم و له دنیا نابم

نه و کاته که له شش تۆز و گلی بهر با بم

فاکم بکه نه گۆزه له، بۆ مه یفانه

تا مل پری مهی بکه ن، له وانه م رابم

گۆزیک له ده سم شکابوو، نه و گریا بۆم

نه م دات نه گری منیش یه کیکی وهک تۆم

زۆر جار منیش وهکو تۆ گۆزه م ده شکاند

تۆش رۆژی ده بی به گۆزه ده شکیی وهک تۆم

ئەم پيالە وتى كە ھاتە سەر لايوانم
شا بووم و گەلى ۋەك تۆ لە ژيىر فەرمانم
لە خواردنە ۋەما دەفر و پيالەم زىر بوون
ۋا ئىستى پيالەم و بە سەر خۆشانم

مە يگىر ۋەرە مەى ئال بەدە با بينۆشم
شەش دانگى بە ھەشت بە شووشە يەك دەفرۆشم
فەرمووتە لە پاش مەرگ بەرە ۋ كۆى دەم بەن؟
سەر خۆش كە دەروم، كيوە بچم دلفۆشم

ئانج خۆزگە لە مردنا بە مەى شۆراوم
ژيىر سىبەرى مەيفانە يەكا نىژراوم
كى رۆژى قىامەتى منى دىتە ۋە بىر
ھىچ بۆم نە گەرى، لە چۆمى مەى خنكاوم

مه یگیر بگه ییم! له بی مه یی مارووتم
توورم بده کووپه وه له دووریت سووتم
گورم له په نا رهزان بکولن. رهزه وان،
هه لبه ستی له پهلک و داری میو تابووتم

چاو جوان ده مهرؤ تییری دلم بت بینم
گول چین؟ که له سهر رومه تی تو گولچینم
دانم که هه بی له گیزه لووکه ی مهرکه
وهک په لکه گولی هه لده وه ریئی ژینم

دهم بینی که نه مبار و کنز و داماووم
وا بیر مه که وه له مهرگ و که س ترساووم
مردن که له رییمه، ههر ده بی، ناترسم
ژاکاوی ئه وهم به ئاره زوو نه ژیاووم

هر چه ندی بلیی به به زن و بالا جوانم
روومه ت گول و چاوکه ژال و لیو قه یتانم
وه ستایی که وای له خاک و گل دارشتم
نیازی له مه چی بوو؟ بوچی کرد؟ نایزانم

هات و چوو به بیهوده منالی و جوانیم
پیر بووم و به بی دافه کهم و خۆزیا نیم
شاگردی زهمانه بووم و زۆریش چەوسام
وەستام له هەموو کار و له هیچ وەستا نیم

بۆ هاتمه سەر زهوی و له بهرچی چوونم؟
به ههری چی بوو بۆ خودا نه بوون و بوونم؟
هاتووم و دهچم بی وه بزانم بۆچی؟!
پاش مردنه کهش دووره دهراوی روونم

له بینه بهری نۆمه کهساس و ماتم
بیهوده ده بووری دەم و سات و کاتم
من بيم و نه بيم جیهان وه کوو نۆی وایه
مه یگیر وهره لیکی ده وه من بۆ هاتم؟

هاتن به دهسی فوم نه بوو هیئایانم
دهر چوونه دهریش چون و که یه؟ نازانم
سه د خوزگه نه هاتبام، نه چووبام، نه ببام
له م گیره و کیشه دا ره ده ت با گیانم

پاک هاتمه سهر زهوی و دهر فوم، ناپاکم
فوشیم که نه دی هه میشه بوی نه مناکم
سویراوی چه م کلی دلی نیل داروم
ژیانیشه به با دا چووه تیزی خاکم

فوا داوی ده ناوه داوی نه و با ناده م
ده عبایه کی گرت و ناوی لی نا ناده م
راوی نه وه، داوی نه وه، دانه ش هی نه و
ده مناته ته له و گهرکیه فوشیم لاده م

گیراوه قورم، خرامه قالب، خشتتم
بادراوی یه‌کی ترم که خام، گشتتم
چاتر له‌وه بم که هم، له دستم نایه
نوا رۆژی به‌ری به‌و کله چاوی رشتتم

ده‌سکاری خودایه خۆم و ئاکاریشم
بۆ ههرچی ده‌چم له دستێ ئه‌و دا ریشم
هیچ کارێ به‌ دست خۆم نییه، ههرچی ده‌یکه‌م
ئه‌و پێمی ده‌کا، هه‌یشته‌ گونا‌ه‌باریشم

به‌ خۆت‌دنه‌وه‌ کراوه‌ فرچک گیانم
زانسته‌ مژیم و بۆته‌ ئاو و نانم
مه‌قتا و دوو ساله‌ بیر ده‌که‌م، ده‌خۆیت‌م
وا تازه‌ ده‌زانم چ له‌ هیچ نازانم!

زۆر كۆلكە مەلا و شېئىخ ھەيە رى دەگرن لىم

لايان ھەلەيە لە ژىنى ئۆشم بدویم

خزمینە! نەزانىن چ بەلایەكى زلە

ھاتوومە جىھان دەبى نەزانم من كىم!

رۆژ گەورەيە، چۆن بە تۆپەقور وەيشىم

زانام بە گەلى نەينى، ئۆ دەبویم

زۆر پەر لە گەواھىراتە دەريای بىر

دەرخستىن و شاندىنى بە كەس ناویم

سەر كۆنەكەران دەلین كە مەستى بادەم

من گوئیكە بەوان تەوس و توانجان نادەم

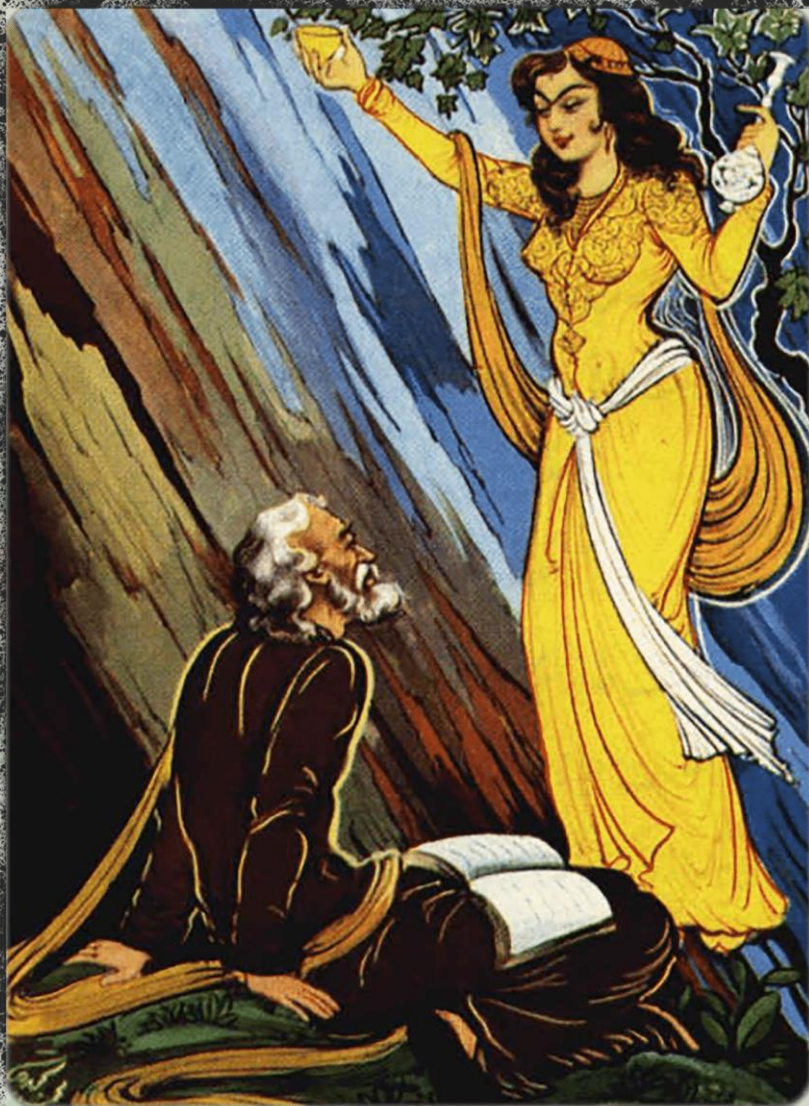
سەرخۆشم و مەیفانە پەرستم بۆچی؟

ھەربۆيە كە ئۆ لە ئۆپەرستى لادەم

جار جاره په نا به مهی ده به م، ناچارم
نه مبارم و پیم ده لین که تاوان بارم
نۆزی وه کوو مهی درو و دزیش مهستی ده کرد
مه ردیکم ده ویست که بیگوتا وشیارم
چم داوه له کفر و چم داوه له دین؟ من ژیرم
مه یفانه و مه یفرۆشه ته کیه و پیرم
ماره ت چیه؟ پرسیم له جیهان، که یفه گوتی
روونخۆشی؟ هه والی تۆم و، زویری؟ زویرم
با ههستم و چاومهست و مه ییکی جور که م
بهس زهردی نه مان بم و به مهی رووسوور که م
لاویتی به رووی هۆشی بنۆزم داده م
با تاوی له نه و راچی له نۆمی دوور که م

چاومهسته دههسته بیره لام فونچه گولم
 ماچم دهیه، بم دویتیه، مهشکینه دلم
 لهم دهفری مهیه ت کاسهیه کم بو تیکه
 تا نه بهوه به دهفر و کاسه و گۆزه گلم

مه یگیر وهره لام چ دهر به سی به دناویم؟
پاراوکه دلم، سیس و کنی بی ئاویم
مه روانه که پیرم، ده می سهرنوشم که می
پییم وایه شل و شهنگه نه مامی لاویم

ئه م جاره په لاسی شهرم و دین پاره ده که م
ئه م دهردی هه ژارییه م به مه می چاره ده که م
سی به رده ده نیمه مستی بیری پیرم
کیژی رهزی روو سووری تری ماره ده که م

هیشتا له به هه شتا ده گه را باباده م
له و رژه وه من ئوگری جامی باد م
ئه و تلته که پیری مه یفروش ده می ریژی
توژیکی به زیر و گهنجی قاروون ناده م

مه‌یگیر وهره به‌رمال و جبه‌ی ده‌فروشم
ریشتم له گره‌و ده‌نیم و شه‌ی ده‌فروشم
ته‌زیی ده‌سم که داوی فیلبازانه
هرکه‌س ده‌یه‌وی به چوری مه‌ی ده‌فروشم
گیانی منه مه‌ی که بی ئه‌وم بی گیانم
ژانم له دلایه باده‌یه درمانم
هر ئه‌و ده‌مه لام خوشه که مه‌یگیر بیژی
هر دوو فری دی، بلیم به‌سه و ناتوانم
مه‌ی کوپه‌یه‌ک و گوشت و مه‌زه و نانی گهنم
جوانی به‌ته‌نی له چیمه‌نی بیته‌کنم
ماچی ده‌می مه‌ی نوش له سه‌رخوشتی دا
وه‌بزانه که مه‌زن و میری ئه‌و ناوه‌منم

مه یگیر به دوو چاوه مه سته کانت مه ستم
تۆم لابی له دوو جیهان به چی دهر به ستم
هاواری له پیری ده ستگیره ده رویش
من پیرم و تۆم ده وی که بگری ده ستم

مه روانه په شیو و لیو به بارم، نه که مم
به رزم له ههزاریا چپای سهربه ته مم
هه کهس له سهریکه وه خودا پیداره
من خاوه نی شهش دانگی کۆل و دهر و نه مم

مه یفانه په رست نه بووم و تووشت کردم
به و پیرییه به ره و پیری ئه قینت بر دم
رووینی که لیلاوه تکا، تۆبه شکا
دینداری که رهنگاوی ریا بوو، شر دم

کاروانه ژیان، گهرهک بهلهز بم، راکه م
میوانی شهوی دریتی ژیر ئه م خاکه م
گیانم دهر ئه چوو، وتم وچانیک، فهرمووی
دیواری له شت شکسته چون بار ناکه م

دلداری چ یاره؟ فیره سهودای کردم
بروانه له چاوی سوور و رهنگی زهردم
نرفی بزه یهک باره له سهر لیوانم
پارسهنگه دلی گهرم و ههناسهی سهردم

کی تا سبه دنیایه بو مان و نه مان
ئه ی مانگه وهره له دل دهراوێژه نه مان
فوش مانگه شهوه، ههلی مه یه و مه ی بینه
تا تیشکی نه داوه مانگ له گورخانه که مان

دلتهنگی هه‌بی، ده‌بی به مه‌ی ژه‌نگی به‌رین
بۆ بیرى نه‌هات و هات چما خه‌م له به‌رین؟!
سۆزى که مهرگ ته‌پلى نه‌مانى لى دا
ئه‌من و تۆ ده‌گه‌ل باب‌ده‌مى هاو سه‌فه‌رین

له نوێى گلا په‌کوو... که نوستوو زۆرن!
به‌ر بیر و خه‌يال که‌من، له بیر چوو زۆرن!
هه‌رچه‌ندى که ده‌روانمه‌ بیابانى نه‌بوون
سه‌د هیندى ئه‌وانى چوون، نه‌هاتوو زۆرن

دانم گه‌لى یار و خۆشه‌ویستان مردوون
له‌ش خاکی نیوان کۆمه‌لى دار و په‌ردوون
چه‌شتمان له مه‌یه‌ک هه‌موو له ناو کۆرى ژیان
پیش ئیمه به‌ دوو سى پشوو مه‌ستى کردوون

گۆرخانه نشینان که له بن سه‌رپۆشن
فۆرایی نییه وه‌ها کپ و خامۆشن
ئهی خوایه له کام بادهیه ده‌رفواردت دان؟
بیپۆشن و بو هه‌تا هه‌تا سه‌رفۆشن

دانم ئه‌وی دێر هات و ئه‌وی که‌وناران
هاوباهه‌شی مه‌رگن و له دنیا تاران
که‌س نایه‌ته‌وه به‌ره‌و ژیان لیی پرسم
له کوی یه‌ بنه‌ و باری هه‌واری یاران؟
گۆره‌ه‌لکه‌نی من له هیچ و پووچ دلفۆشن
خشتی گلی کۆنه‌ مردووان ده‌فروشن
روژیش دی گلی من و ئه‌وان بکری به‌ خشت
تا گۆری هه‌ژاری تری پی داپۆشن

هۆ مامی هه ورگهرا! به سه هه لکه ی دایمان
ئهو خه لکه به تۆ پیده که نن، تیت رایمان
هه لاشی هه ژاره و سه ری شا و فونکاره
سوری ده ده ی و ده یکه یه ده فر و ئایمان

پیک نایه ههتا سەر له جیهانا گیر بوون
زۆر شیتییە بێ باده بژیم سیس و زەبوون
دەس بەردە لە کۆن و تازە و ترس و هومید
دنیا کە نەمام، تازەیه یان کۆنە، بە توون
زۆری وەکوو مەمی قەزا و قەدەر چاند و دروون
بێهوودە چ داگرم خەمی بوون و نەبوون؟
پیالێکی پرەم لە باده بۆ تێکە وەخۆم
هەرچی دەبوو بێ و بێی هەموو هاتن و چوون
هەلسە بەسە پیش خواردن و مل کز کردن
مەمی تێکە بنۆین لە باتی خەم بۆ مردن
ئاکاری جیهان ئه‌گەر وەفای تێدا با
نۆرەت نەدەهات لەوانی زوو رابردن

چ کراره بهرئ؟ نه تۆ ههلی دئی نه من
لهو باره به راست نه تۆی که دهخوئی نه من
چی بۆی دهگهریین له پشتهی پهردیکهوهیه
گهر پهرده نه ما نه تۆی که دهخوئی نه من

ئهستیره هههوی ئهگهر درشت و ووردن
ئاوان و دهروون و دینهوه و لیک گردن
لهبرانهوه نایه هاتوچۆی چوون و بوون
تا خوا ههیه ههر دهمیێ زان و مردن

ئهستیره و مانگ و رۆژ له عاسمانان
هۆی گێچهل و مشت و مری زانایان
چین و چ دهکهن؟ کیوه دهچن؟ چۆن هاتن؟
خۆشیان وهکوو من نهزان و سهرگهردان

شادی له مهرايه پنبی فم فومانين
هوی زور و کهمی رهوا و ستم فومانين
راستی و بهزهیی و بهرز و نرم بوون ئیمهین
قاشوولکه شکاو و جامی جه فومانين

به هرهی چه وهدهست کهوت له بوونمان گهردوون؟
قازانجی چه دیته ری لهوانهیی مردوون؟
هیچ کهس نیه لهم گیزه دهرمنا و بیژنی
بو بوون و زیان و مان و بو مردن و چوون؟

پیاوانی به ژیری و هونهران دلفوشن
تامهزرۆ به ماست و دوشن و نیڤ دوشن
وا باشه ئه گهر دهکری نهزان و گیل بن
کهس گیزه و تووریش به هونهر نافرۆشن

مانگی ره مه زان نزیکه و پیمان ئیژن
مه ی هه رچی هه یه بریژن و مه بیژن
من هیئده ده ئومه وه له کلکه ی شابان
مه ست و که له لا بوی ده که وم تا جیژن
گهردوون له سه ری دایه نه یالی بۆمان
هه ر وا ده گه ری بکۆلی چالی بۆمان
ئاله و شه وه بیبا چ ده کا با بیکا
مه یگیر شه وی فۆشه تیکه ئالی بۆمان
زۆر کهس هه یه هه ر ده وێژن و نایبیژن
ئه و ئیمه به گێژ ده زانن و فۆیان گێژن
گۆیا ئه وی کووپه مه ی ده کا دینی نیه
بۆ ئه و کهسی کووله که ی ده کا چی ئیژن؟!

هينديک به فه يال له دين و ئايين ژيرن
لايهک به گومان له بي گوماني گيرن
سه يري ده بي تي بگهن که هيچ تي نه گه يين
که متر له سه ري پياز و په لکي سيرن!

دهنگيټر و کيټک و گۆشه يهک په یدا که ين
فۆشی سهر و دل له ماچ و مهی دارا که ين
نه هوميدي به زه ی کهس و نه ترسی دوا رۆژ
با خاکي به با و ئاوي به ئاگر دار که ين

فۆزگه م به کهسی نيشان و ناويکی نه بوو
له شوين پر و پووچ نه يالی ناويکی نه بوو
نهک وهک من و تو کونده به بوو ئاسايی
چاوی له قهلايهک بوو، کهلاويکی نه بوو

گه نبت دهوی ره نبي دهوی واهات، وا چوو
کي گول ده چني درکي له دهستی راپوو
تا شانه نه بوو له ت له ت و جه رگی پاره
کهی دهستی به کاکۆلي جوانيک دار چوو

دهرویشیه که مان کیسه یه کی بی بن بوو

مه یگیری جوان ریبه ر و پیری من بوو

پیتم وایه له مه یفانه ده بی وهی بینم

ئه و ژینی له سووچی فیگره دا لیم وون بوو

هوزان و بلیمه تان و بیر روون و یته و

بو بوون و ده چن؟ که س نه ئه می زانی نه ئه و

تاریکه شه ویک گهران به بی ری و، گیز بوون

ئه فسانه یه کیان ئه هونی چاویان چوه نه و

گهردوون که گهرا دژی نیازی من و تو

عاسمان به مه چی، ههشت و ههوت بن یا نو؟

بمرم که له شم به من چی هه رچی ده یفوا

میرووله له گلکو بی، چ گورگی که ژ و کو

پرسی له مراوی، ماسییه کی لابرزارو
کوا تازه بلیی به جوگه‌دا بیته‌وه ئاو؟
پیی گوت به‌مه چی؟ که ئیمه مردین، دنیا
ده‌ریا بی، تراویلیکه بی، یان هه‌ور و ساو
وا مانگه وه‌سه‌ر که‌وت له سووچی ئاسو
مه‌ی تیکه بنۆینه‌وه شه‌ویکه و ئه‌مشو
ده‌س باوئی ملم، مه‌ترسه مانگ ئاوا بی
زور دیته‌وه سه‌ر بدا له گلکوی من و تو
هه‌ر خولی که دیت چی زور چی تۆزکالی بوو
کیل گه‌ردن و کولمه‌سوور و چاوکالی بوو
شه‌رمی بکه تۆزی ده‌ته‌کینی به‌رگت
ئه‌و تۆزه گلی روومه‌تی لیوئالی بوو

هەر پنبه گولیکى سوور له گولزارى بوو
ئهو سوورییه خویتی دلی دلداری بوو
هەر پهلکه وه نه وشه یهک له ههردی دهردی
خالیکه له سهه روومه تی نازداری بوو

شه و فینک و دهر سهوز و وه ها مانگه شهوی
با بنۆینه وه کوا ههلیکی دی هه لده کهوی؟
مانگ ههردی، به هار دیته وه، ته نیا ئیمه یین
دهمرین و ده بینه گیاو و گل لیڤه و لهوی

تا هه ل هه یه دلفۆش به، ژیان راده بری
له م خانوه ره شه ی له شه گیان دهر ده کری
ئهو کاسه سه رانه ی که ده بینى، سۆزی
ژیر قاچ و قولى کاسه که ران راده خری

هەر شهو بوو له مه یفانه ده هات ئاوازی
خۆشی له کهسیک له ئیمه مهی ده خوازی
بو مات و کزی؟ گهلیکی وهک تو گهردوون
کردوونی به تۆز و خۆلی سه ر رییازی

چاوبوران نه دهی نهوه ده ههلبینه سه ری
مه ی تیکه له کووپه چهند قومیکم بده ری
هاکا قوری فاکي من و تۆش هه لشیلن
بکریتهوه کووپه مه ی له کن گۆزه که ری

پێژاندی هه ور له دهشت و ده ر بارانی
بی مه ی بی ده می تامی ژیان نازانی
وا ئیمه له سه یری سه وزه زارین دافو
سه وزه ی گلی ئیمه کی بکا سه یرانی؟!

تای ماشه‌ری ژین به‌بی وچان هه‌لده‌کری
زانا ئه‌وه‌یه دلفۆش ده‌ژی بی نه‌م بمری
مه‌یگیر نه‌می چینه بو سبه‌ینه‌ی قیامه‌ت؟
بۆم تیکه هه‌تا ده‌رفه‌ته، شه‌و راده‌بری

لاوێپی له‌ مه‌ی سه‌د دل و سه‌د دین دیتی
هه‌ر تاقه قومیک مه‌مله‌که‌تی چین دیتی
چی فۆشه له‌ سه‌ر زه‌وی وه‌کوو مه‌ی نابی
تالیکه هه‌زار گیانی شیرین دیتی

دلفۆشی ده‌دا مه‌ی و دلی نه‌م ده‌بری
فرمیسکی ره‌زانه، ئه‌شکی نه‌مبار ده‌سری
زۆر سه‌یره له‌ لام که‌سیکی مه‌ی ده‌فروشی
چی چاتری پی ده‌کری؟ مه‌گه‌ر مه‌ی بکری!

گیا شینی به هاران هه‌ره‌تی فونپه وه‌بی
لات وایه به هه‌شت ئه‌گهر هه‌بی وه‌ک ئه‌و بی
مه‌یگیر وه‌ره تا به هه‌شتی دنیا ماوه
هه‌شتیکی له مشتته بینه نه‌ک نو بی، نه‌بی

زانا له جیهان که‌سیکه نه‌م دانه‌گری
دلته‌ر بژی، ووشکی له دلا رانه‌گری
تا سواله‌تی ژین به به‌ردی مردن ده‌شکی
ده‌ستی له ملی شووشه و یار هه‌لنه‌گری
چون تۆبه له مه‌ی ده‌که‌ی هه‌تا مه‌ی مابی؟!

ئه‌و رۆژه مه‌نۆره‌وه که په‌یدا نابی
نه‌نوازه به‌هار و چیمه‌ن و دیمه‌نی گول
تۆبه‌ی چی؟ هه‌زار تۆبه له تۆبه‌ی وا بی

بۆ ژانی دَلاَن هەر مه‌یه درماني بی
زانا ئه‌وه‌یه تامی له مه‌ی زانی بی
ئهو کۆنه په‌رۆی لیوی له مه‌ی پی ده‌سپرن
به‌رمالی هزار سوّفی به قوربانی بی

کاتی له زه‌وی وه‌نه‌وشه سه‌ر ده‌ردینی
سروه ده‌می فونچه ماچ بکا و رای ژینی
چه‌ند فوشه له گه‌ل فونچه ده‌می رای بویری
تو تۆبه‌شکین و ئهو دلت نه‌شکینی

ئهو جوانه که فوم ده‌لیم به ته‌نیا جاری
باوه‌ش به یه‌کا بکه‌ین له ده‌م رووباری
چیمه‌ن گۆل و سه‌وزه‌پوش و ئیمه‌ش سه‌رنوش
پیم واری به‌هه‌شت واریه ، به‌لام لی باری

بۆم بان كەنە مەيگىرەكە با مەي بىنى

پىرى چلەكيش بادەيە نۆي بنوئى

سەرفۆشى بنالينى لە نيوەي شەو دا

سەد نوئىرى رىابازى مەر و موچ دىنى

شىنى بە ژنى خراپى گوت بى شەرمى

بۆ ھەرىپى دەست بۆ بەرى ساز و نەرمى

پىي گوت بەلى من وەكوو ديارم ھەر وام

تۆش دانۆ وەكوو نیشان دەدەي دلگەرمى؟

گەردوون كە بە زانىارى بکردا كارى

چۆن وا پەر دەبوو لە ھىچ و پوچ و خواری

كەي راستە ھەزار و لىو بە بارن زانا

بى مېشك و كەريش لە زىرە نال و بارى!

گەردوون وەکوو دێو بەراوەژوون ئاکاری
هەوالی نەزانانە، دژی زانیاری
مەیگیر وەرە ھۆشم بەرە بەلکوو جاریک
لێی تیکپی بە لای ئیمە بچەرفی باری
ھۆشم کە دەبی خەفەت دلم دەردیتی
سەرخۆش کە دەبم ھۆش لە سەرم نامینی
کاتی کە نە زۆر مەست و نە زۆر وشیارم
گیانم بە فیدای ئەو دەمە دنیا دیتی
چاو جوانە بەیانە و کەلەشیر دەفوتیتی
بانگیکی لە مەیگیر بکە با مەی بینتی
دانۆ شنبەبای بەیان، فوناوکە ی باران
کە ی بینتی لە سەر گۆرەکەمان بڕزیتتی

ئەو كۆشكى مەلى دەكرد دەگەل عاسمانى

شاھانى دەكەوتەوہ لە دەرك و بانى

دیتەم پەپوسىمانەيە لىي دەفوتى

كوا بگرە و بەردەت؟ بەزم و رەزمت كوانى؟

خەم بۆچى لە سەر بوون و نەبوون دادەگرى؟

دوا رۆژ چيە كەى دى؟ چتە وا بۆى دەگرى؟

مەى فرکە! مەترسى بە قەرر، نازانى

نێوانى هەناسەيەك دەژى يان دەمرى؟

بى خەم بە، ژيان هەلىكە ھاكا مردى

تاوێرى مەرگ گلا و لە بنيا ووردى

نازانى لە كوێوہ ناردراوى، سا بە خودا

ناشنزانی مەرگ، كە مردى بۆ كوێى بردى

ناچاری ئه شى باری مهرگ ههلبگری
ناشی هه موو دهه له ترسی مردن بمری
خوین و رهگ و پیستیک و دوو سی ئیستقانیك
وه بزانه نه بوون، بۆچییه نه ده داده گری؟

وه بزانه جیهان به ئارهزووی تۆ ده گهری
ئه ده چهرخ و خولهی هه مووی به فووی تۆ ده گهری
وه بزانه که سه د سال ژیاوی، پاشان چی؟
مه رگیکه له سه ر ریگه له دووی تۆ ده گهری

دنیا وه کوو خۆیه تی و مرۆ نامینی
تۆ تۆزی ئه ویش هه ر وه کوو سۆزی و دۆینی
ئیمه ش که نه هاتبووین وه کوو خۆی وابوو
لێشی ده رده چین که مایه سی ناهینی

ژیانت چیه؟ تا چووک و شلی، شاگردی
وهستای که گه یشتی، پاشی پیری، مردی
پوختایی و تار له من بیسی باشه
توزیکی له فۆل بهرز بیووی، با بردی

زانپوته له مهوت و چوارهوه هاتی که بووی
گیزیت و له بیرى چوار و مهوتا ون بووی
ئاسووده بژی هزار کهرته پیتی بلیم
نایه یتهوه گهر مردی، ئیتیر چووی هر چووی

مه ی تیکه وه فۆ دهرفته، هاکا مردی
له م ژیر گله بی ههوال و بی هاودهردی
وا پیتی دهلیم شتیک له لای کهس مه یلی
نایتهوه گول په لکه گولی بابردی

گەردوون وەکوو منداڵە لەبەر بیکاری
خستینیە دەری وەک مەت و موور بو یاری
تاویکی لە بەر دەستی ئەوا دین و دەچین
دەفرینەوه سندووقی نەمان یەكباری

رابویره، دلت خووش که چما نەم لەبەری
دەرفەت لە دەست ئەگەر نەدەیی بەقتەو دەری
یەك جاره که دروایەوه هەلناده یەوه
هۆشی بدەری! مەروی، نە سهوزه و کهو دەری

ئەم نەلکه، لە کارگای خودا دیتە دەری
هەر کاری ئەویشە سیس دەبی و هەلدەو دەری
ئەبی نوایه! ئەگەر باش بوو لە پای چی نەتهیشت؟
گەر پووچ و چرووکه، کێیه کردوویه بەری؟

سهرفوش دلی نایه پیالهیەک بشکینی
هەر تۆزی لەبار و ریک و پیک بنوینی
نوا ئه‌و هه‌موو لاشه‌ ناسک و لاویاکه
بۆچ ریکی ده‌فا و له‌ دانی کیی ده‌رزینی؟!

پرسیم و نواریم و گه‌رام لێر و له‌وی
هیچ به‌لگه‌ نه‌بوو ته‌می گومانم بڕه‌وی
ناژین به‌ نه‌یالی ئه‌و به‌هاری نایه
تا ماوه‌ ژیان، باده‌ له‌ ده‌ستمان نه‌که‌وی

گه‌ردوون به‌ دزی دوینی له‌ لام درکانی
هه‌رچی به‌سه‌رت دێ له‌ ده‌س ئیمه‌ت زانی
له‌م چه‌رخ و فوله‌م دا ده‌سه‌لاتم بوايه
نۆم ئیسته‌ ره‌ها ده‌کرد له‌ سه‌رگه‌ردانی

مه یگیر مه یه بهر باری فه مان، مه ی با بی
چا نابی جیهان به ئیمه، با دل چابی
چت دیته بهری له ری ژیان گوئی مه دهری
هه رگیز وه کوو ئاواتی دلی کهس نابی
چووکیک له کهلاوه یهک له بهر لابی
ده یکوئی به دندووکی، سه ری پاشایی
پییم واربوو ده لی بمگره گهر ده توانی
به و که لله یه سویتد ده فوم له ده ستت نایی
دیم گۆزه کهریک قوری ده شیلا دوینی
ده نگیکم ده بیست، باوکه کوری ده دوینی
رۆله م به زه ییت به بابی فۆت دانایه؟
مه مشیله به قهو به هیمنی پییم لی نی!

مه یگیر وهره مهی بیته زه بوونی بوچی؟
با پیبکه نین داخ له دهروونی بوچی؟
کی پرسه به تۆ کرد له نه بوون و بوونا؟
بیهووده کنی بوون و نه بوونی، بوچی؟

هەرکەس که دەسی به تیکه نانی برهسی
لاکونی هه‌بی، شه‌وانه تی‌ی دا وه‌هه‌سی
چه‌ند فۆشه ژیا‌نی وا چ ئازاده به دل
بۆ فۆی بی، نه ئا‌غا بی، نه به‌رده‌ستی که‌سی

رۆزی و ته‌مه‌نت پتر بکه‌ی، ناتوانی
بۆ زۆر و که‌میش په‌رۆش و سه‌رگه‌ردانی
زۆر ده‌سته‌وه‌سانیت و بزۆزیشی به ده‌م
ئاواتی دلت له میو بکه‌ی نازانی

نه‌یفۆی و نه‌پۆشی، ئه‌دی بۆ چیت کۆشی؟
سه‌رقالی! شه‌و و رۆژ ده‌کری و ده‌فرۆشی
لیو ته‌رکه به‌ مه‌ی، لیوی کپۆلیک به‌مژه
ژیر گل هه‌ر ده‌بی، په‌رۆشی یان دلفۆشی

بروات که به دنیایه له ته کما به ده می
بروانه له گورسان و رامینه که می
میرووله که کیشه وهی ده کن لیر و له وی
هر یه که له ده می دایه گلی فونچه ده می

دهستم که برویایه خودا ئاسایی
گهردوونی ترم ده فسته روو سانایی
به دبه قتی به شی نه زان و نامهردان با
دلفوشیم دهرا به رامبه ری زانایی

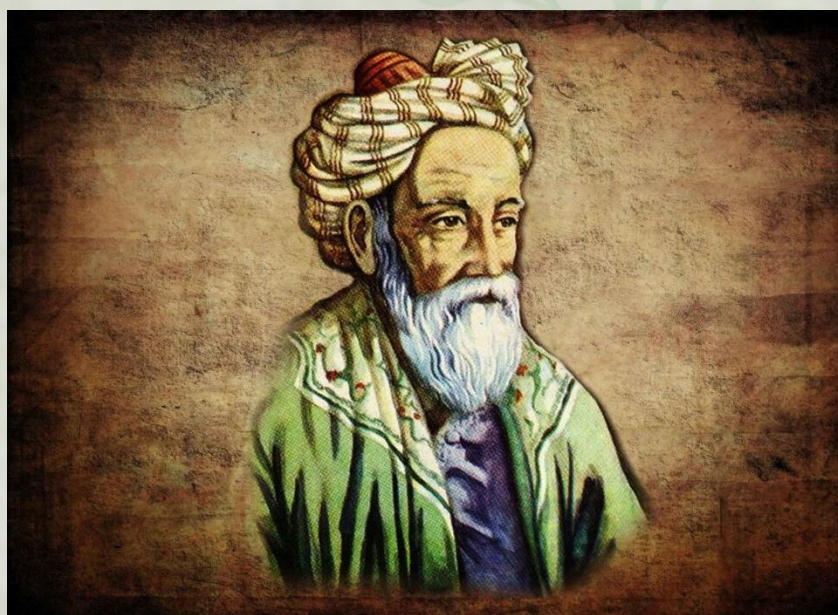
مه یگیر وهره! گا زه وی له پشتته، به مه چی؟
بادهم بده یه جند و فریشتته به مه چی؟
مه یفانه یه کم نیشان ده، ئه وسای دنیا
مزگه وته هه مووی، دیر و که نشته، به مه چی؟

يان ده چمه به هه شت مۆرى له ده ورهه كۆ بى

يان ئاگره جىگهه به چزه و بۆ سو بى

جوانىك و مهى و نهى و به هاريك بۆ من

چيم ناگره كه، قهرزى به هه شت بۆ تۆ بى

دلبهر كه بمان داتى مه يىك و ماچى

به رمال و ردین به تهونى ئاگر داچى

دلتهر له جهه نده ما بى، سا دهركى به هه شت

گيراره به قور تازه كه سى تى ناچى

ئۆفەى كە نەما باوى فەيالى خالى
مەيگىرى دەبينمەو بە بادەى ئالى
گىرەى رەمەزان بەربوو، ئەو جىژن ھات
دەم بىنى لە دەم گا و كەران رامالى

مەيگىر لەمە پروانە بە سىلەى چاوى
رابردوو، نەھاتوو، لە سەرت دەرباوى
تا كەى فەمى زوو كۆچ دەكەم و دىر ھاتم؟
مەى تىكە وەفۆين درەنگ و زووى پى ناوى

مەيفۆرەوەكان دە وەرن و ساز دەين كۆرى
مەيگىر وەرە با دەفرى شەراب ھەليپۆرى
دەيزانى خودا رۆژى بەرى، مەيفۆرين
تىكى مەدە، زانستى خودا ناگۆرى

مه‌ی فۆره‌وه نی و له ئێمه هاتووێه گه‌مه‌ی
فۆشت به دزی هه‌زار دزی و عیزی ده‌که‌ی؟
فیزمان به سه‌را لی مه‌ده مه‌ستی ناکه‌ی
هه‌ر کارێ ده‌که‌ی هه‌زار که‌ره‌ت فۆزگه به مه‌ی

جوانی به په‌له و به‌بی نه‌وه‌ستان رۆی
رۆژگاری ژیان وه‌ک شه‌وی مه‌ستان رۆی
ئهم ژینه که هه‌ر ده‌میکی دنیای دێا
دانم که به بی‌هه‌وده له ده‌ستمان رۆی

زستانی ژیانه وا قه‌لی مه‌رگه قری
پیری مله‌یه‌ک بوو ره‌گی لاویمی بری
بالداری جوانیم له لکی ئاواتم
هاواره له من چ زوو به زوو نیشته و فری

راڀرد ته مه نم هه موو به نافه رمانی
نه ینوکی دلم له چه وتی ژهنگی هانی
هیشتا به هومیدی به زه یم چون هه رگیز
پیم وا نه بوو دوانی، هه به تاکم زانی

فهرمووته عه زابم هه یه ترسو لی بی
له م گفته ده بی ئه وی بترسی کی بی؟
تو ره ممتی، له کوی بی، عه زاب بیکاره
ئه و جیه که بی تویه ده بی له کوی بی

چاوم که به گریانده وه بوو، یار تاوی
ده یروانی له ئه شکی من به گوشه ی چاوی
به م چاکه یه له نیازی که یشتم که ده لی
تو چاکه بکه و بیبه ده ئاوی هاوی

بوولیلله که هات، مه پرسه کهنگیی ساله
مه ی فرکه له خورینی به تاس، به پیاله
شیخ وازی له ههنگوین و گهزوویه و من مه ی
مه ی تاله ده بی ههق بی، دهلین ههق تاله

شیخ ویستی له دهردی یار و مه ی پا بمهوه
بو ژینی له پاش مهرگ ئه شی پا بمهوه
نازانی که بوچ هوگری یار و باده م؟
پییم خوشه له هه شیریش دهگه لی رابمهوه

گویا له به ههشت مشه و فشه ی خوراکه
هوری و کور و ههنگوین و شه رابی پاکه
بوم تیکه به یادی کونه قهرزان مه یگیر
ئه م دهنگی دههوله تا له دوور بی پاکه

لیم بۆتە مەتەل بەھەشتە، جیگەى جوورە
ھەنگوین و کەرە و شیر و مەى و کافوورە
با ئیمە بە مەى لیرە بەھەشتى سازدەین
تا پیاوی ھەزار دەگاتە بەغدا، دوورە

شووشەى مەیەکەت بۆچی رزاندم خوارە؟
وەک شووشە، نەشە و دلت شکاندم خوارە؟
مەیفۆرە منم کەچی یەکی تر دەگرئ!
بمبۆرە لە پەردە دا گەیاندم خوارە

دنیا لە کەو دا! بێگوناھیکى نییە
کەس بى ھەلە نەزیاوہ لەسەر ئەم زەویيە
من کردە خراپ و تۆش خراپەم توش کەى
جیاوازی لەنیوان من و تۆ خوارە چییە؟

به فشین، له گناه و ههله چاو پوشینه
تۆ چۆن هه ره شهت به ئاگری پر تینه
بمبه فشی به نوێزانده که سمان له که سه
به گناه هه وه بمبه فشه ده لیم به فشینه

مه یفۆر که نه بن کاو له ده بن مه یفانه
فویتی ده هه زار تۆبه له که ردنمانه
به فشین چ ده کا ئه کهر گناه بار نه بی؟
له گناه هه وه به فشین و به زه ی فوا جوانه

هه ر ییه بریم گشتی هه له و لارییه
وا دیمه په نات باری گناه هم پییه
بمبه یته به هه شت ئه کهر به نوێر و روژوو
سه ودایه، ئیتیر به فششه کهت له کوپییه؟

كى رۆژى بەرى قورى منى شىلاوه؟
كۆلكە و مەرزەم بە كام تەشى رېسراوه؟
كارم كە يەكى نەگرت و لېم ئالوزا
سوۋچىم چىيە؟ لاي ئۆتەۋە ھەلپىچراۋە

ئەي تەكىەنشېن شېنى بە سۆرە و تۆرە
يېت وانەبى ھەر مەستىيە، كارم زۆرە
من ئوئى تىرى دەمئىرم و تۆ ئوئى ھەزار
جوابم دەرەۋە كىيە پتر ئوئىن ئۆرە؟!

دەروئىش ۋەرە ئەم ئاو و ھوت بى ئىرە
دەم بەستەي و تۆزاۋى ۋەكو گاكىرە
ئوۋا چاۋى لە دەستت نىيە رۆژوۋى بەدەيە
ژيانىكى كە پىي داۋى بە مەي بسپىرە

دنیا به دهسی دهسته کەر و گاییکه
هر جاشه کهره وهزیر و پشاییکه
دیندار به کهسی دهلین نهزان و گیژه
هر کهس که دهلین کافره زاناییکه

خوٲٲتالی مهلا! به ریش و پهشم و جبهوه
ٲهروشت له دست دهچی به بیری سبهوه
زور ووشکی دهبی به دستهچیلهی ٲاگر
فهرموو وهره مهیفانه دهمی تهر ببهوه

وا چانی گوله و دار و دهودن گول پوشه
دهرویش وهره بهر! وهرگره مهی بینوشه
بروانه له گول به ٲهقلی تو پیدهکنی
بو بیری جههندهم، دل و رروت نافوشه

هر کهس که تهواره ناتهاروی ماله
کی فیوی کولاو و کاله بو فیوی کاله
خوٲٲتاله ههتا ملان له ناو شیرنایی
کی رووگهش و خوٲٲ شیرنه ژینی تاله

فوتتالت دهوی؟ ئیسکی گزانت گهره که؟

بۆ تهکیه بیۆ که دهر د و زانت گهره که

مه یفانه یه جیی لیو به بزه و رووفوشان

مه یگیری بیینه گهر زیانت گهره که

نه پیام که سهرت گهرمه به مهی دلفوش به

دهس له ملی کپوله یه که دهکی دلفوش به

دوا رۆژی هه موو شتیک نه بوونه و چوونه

وای دانی ههر نه بووی، که ههی دلفوش به

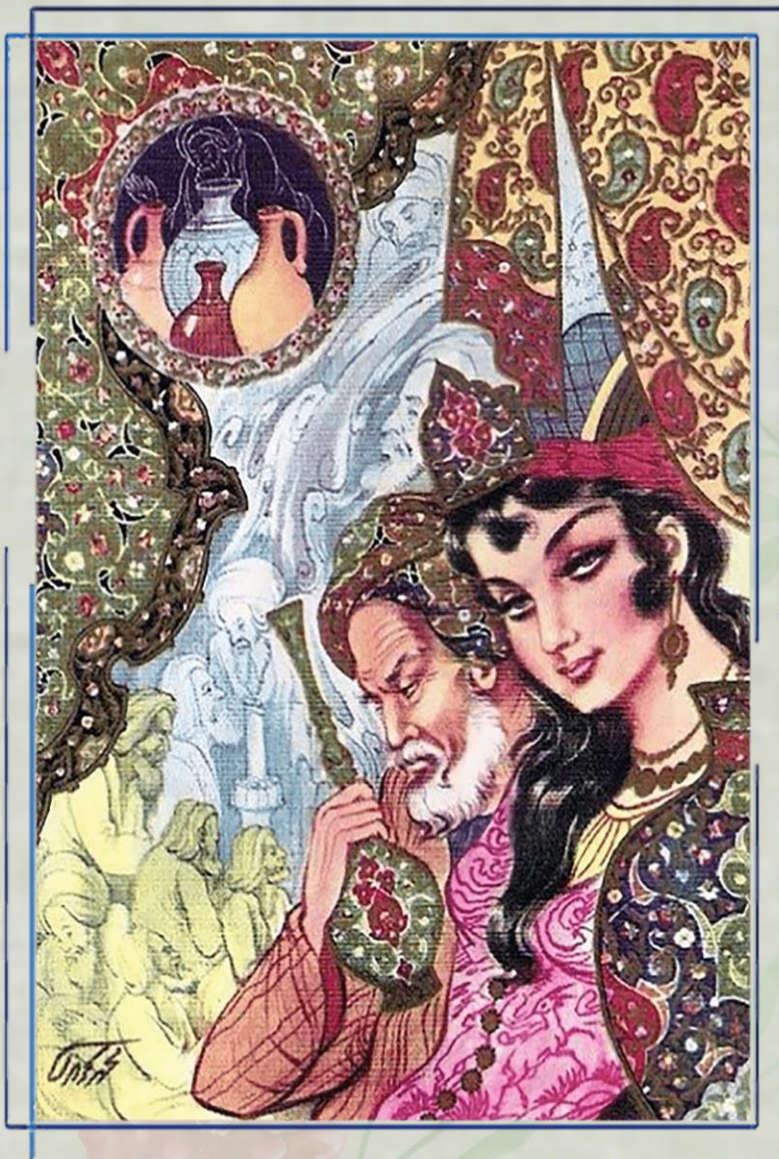
گاییکه له عاسمان و ناوی کۆیه

گاییکه دهلین هه لگری ههر د و بۆیه

سهیری که ره گهل بکهی له ناو ئهم جووته

گهر ژیر و به بیری سهیری فوش بۆ تۆیه

رۆیین و زه مان په شیو و ئالوزاره
 سه د گهوهه و دور یه کیکی لی نه سماوه
 دانی به دلم هزار وو شه و بیرى چاک
 کهر بوونه ته له مپه و نه بیترارو ماوه

ئەى فواریه له کارت سهری زانا گێژه
شیرنایی دەنییه دەم، دەلیی مەى چێژه
قوت جوانی دروست دەکەى، دەلیی مەى بینە
پیالیکى پراوه، لاری که و مەیرێژه

دیم پیری له مەیفانە سهری دەفولاوه
ناترسی ووتەم، که بمرى؟ چت بۆم ماوه؟!
فەرمووی وەرە پێداکە، گەلى وەک من و تۆ
رۆیشتن و کەس نەهاتەوه لهو لاوه

لەم رێگە درێژهوه که مەرگی ناوه
کى هاتەوه باس و نەبەرى هیناوه؟
وەستان له دوو رێیانی نیازی پر و پووچ
بیهوودەیه، هەرچی چوو نەهاتە دواوه

فشت پیژی هه تا کهنگی به سه ده ریاه
ئانج چه ند رقم له بت په رس هه لساوه
کابرای که ده لی ده چته چه هه ندهم نه پیام
چون زانی؟ چ دیو یک نه بهری پی داوه!؟

دوو رووی به سه، روو ده که مه مه یفانه
ئهم ریشی سپی به مهی برهنگی جوانه
پیوانی ته مه ن که یشته هه قتا تا که
نوم هر وه کوو هم نیشان نه ده م، شیتانه؟

مه تی که! هه رایه! پیم ده لین بی دینه
چون رهنگی به رم؟ په روم له هه شدا شینه
به رماله گونا هه باره که شم وا شر بوو
هه لناگری ته قه ل به باری بیکه ین پینه

مه یگیر وهره بۆم تیکه دلم زۆر تهنگه
کی باشه؟ ههموو کەس دە روو و سه‌د رهنگه
با مه‌ی بیه‌رستین و ئیتەر واز بینین
تا وای موسلمانەتی شەرم و نهنگه

مه یگیر به سه‌رت پردی سیراتیش که‌له‌که
سه‌یرانی به‌هه‌شت سه‌یری دوو چاوی به‌له‌که
زۆرم له خورا ویست و که‌میشی نه‌گه‌یی
هه‌ر تۆبه‌یه ده‌مداتی ئه‌ویش نه‌م گه‌ره‌که

خو دووره کتیب بگه‌، که‌مه‌ی منداله
ژیر بیرى له سه‌ر شه‌راب و لیوی ئاله
هه‌شت بی هه‌تا خویى نه‌رژتووی گه‌ردوون
تۆ خویى کچی ره‌زان برێژه پیاله

تازەم که به کهونه مهی، جیهانیش کهونه
 زۆر لاش و سهری تیوه درا ئهم تهونه
 چۆن هاتی؟ چۆن دهچی؟ چۆن بووی و دهبی
 نه و دات نه گری وه کوو نه یال و نهونه

لەم بیرە کە چینی نەینی پشیتی پەردە
هەر بیرەوهری کاس و بەدای و دەردە
ئەفسانەیهکی دوور و درێژ و بی بن
دەستی بەره بو پیاڵە، دەستت لەو بەردە

چم بیستوو لەم جیهانە یان چم دیو
زانوومە چییە، هیچ نەبی نیو و نیو
مردن چیه؟ هەرچی دەکەم و دەکریتم
شیواوم و سەر نابەمە دەر لەو شیو

لەم هاتتە بیهوودەیه بیرم شاشە
سەرباری ئەمان بیر و ئەمی ئەولاشە
مە یگیر وەرە قۆل هەلکە گلێنە ت بێنە
ئەم چلکی دلە، بە مەمی بشۆرین باشە

بئی دلبر و مهی ته‌مه‌ن به‌سهر چوون هیچه
بئی ره‌نگی مهی و ده‌نگی بلور، بوون هیچه
ئازاد و به دلفووشی بژی چه‌ند روژیک
را‌بویره، له هیچ بیر مه‌که‌وه، گه‌ردوون هیچه

مه‌یگیر وهره بۆم تیکه ئه‌وا نیوه شه‌وه
به‌س بیریی له مزگه‌وت و که‌نشتان بکه‌وه
دلته‌نگی جه‌ه‌نده‌می و به ئاواتی به‌ه‌شت؟
دایناوه خودا کویتده‌ری، به‌س لیکه ده‌وه

دلته‌نگی مهرگ نابی ئه‌وه‌ی لی‌زانه
ئه‌م مانه‌وه‌مان وچانی را‌گو‌یزانه
تیر سه‌یری گولت نه‌کردووه بوو‌یته‌وه گل
له شوین گوله نه‌وروزه گه‌ل‌ری‌زانه

زستانه ههتا روو دهکهمه مه یفانه
هه لاسکی گوله و له دهووری ئاگردانه
وه دیاره نه یاری جوان و روو خوشه جیهان
تۆله ی ده می پیکه نینه ئه م سووتانه!

ئەم ھاتن و چوونى ئىمە چى لەدوايە؟
كىى وا ھەيە لەم گلۆلە ھەلکا تايە؟
ئەو لاشە ھەموو دەكەونە ئاورگى نەمان
سووتمانى وەھام نەديوە، دووگەل نايە!

ھەرچىكى ھەلى، بەشى لە ئاوا بوونە
سەرکەوتتى ھەوراز و بەرەوژىر چوونە
شىن بووى لە زەوى، پى دەگەى و دەت ھىرى
ئاشىرە خودا و ئاشەكەشى گەردوونە

ئەم كۆنە سەرا و پەردە كە دنيای ناوہ
شايى لە بەرىك، شىنە لە پىنسىد لاوہ
ئەم خوانچەيە بەرماوى ھەزار جەمشىدە
گۆرە و گەلى بارامى تيا نىژراوہ

هەر بێنه به ره و هه له خۆل و هاتو چۆیه
گۆی هه له نه هه موو دهنگی بژی و رۆرۆیه
خه رمانی ژیا نه سووره، گهردوون سه رکار
رۆ کردن و پێوانی مه یه له و کۆیه

هەر خاکی هه یه خۆلی له شی یارانه
هەر چاو و دلی دلبه ر و دلدارانه
وهک ئاو که هه ور خۆل و گلێش هه لبگری
تا رۆژی هه شر ته و ژمی خۆین بارانه

ئهی خوایه چی بیه فایه ئهم دنیا یه
دهرد و رکو کینه گشتی هه ر له و رایه
بروانی له ناو دلی ره شی خاکی ره شا
زۆر گه وهه ری تێدایه که نرخی نایه

فاکی که له ژیر پی و پلی شوانانه
سنگ و مه مک و کولم و ده می جوانانه
هر خشتی له کام قوژنی دیواریکه
یان شانی وهزیر یان سهری سولتانه

هر سهوزه که تازه له دم ئاوی رواروه
وهک تازه خه تی له لیوی لاوی رواروه
ههنگاوی له سهر شینکه به پاریز دانی
ئهو شینکه له فاکی مهسته چاوی رواروه

بو ئاوی شهوی گۆزه شکاویک لامه
فرمیسکی ووشک نابنه وه بی ئارامه
که لاهی سهری شا و دهست و پهلای دهر ویشه
تیکه ل بووه نازاندیری کامه ی کامه؟!!

ئەم گۆزە كە جى ئاوى كرىكارىكە
چاۋ و دلى چەند ۋەزىر و فونكارىكە
ھەر پىالە مەيەك بە دەستى سەرفۆشيكە
كەللەى سەر و مېشكى ژىر و ۋوشىيارىكە

ئەم بادەيە گىانە چۆتە لاشەى پىالە
ۋەك من بە رۋالە جۋان و ژىنى تالە
ئەم شووشەيەى كە تۆ دەلىى پىدەكەنى
فرمىسكى ھەزارانە لە فوئىن دارمالە

گەردوون مەيەكەي مەرگە، جیھان مەیفانە
دەرفخاردی دەدا ھەر كەسەي لیی میوانە
بینۆشە بە رووی فۆشەووە گەر نۆرەت ھات
جەژنیکە شەپۆریکی دەگەل یارانە

تا بانگی گۆلی بەفت و جوانیت لەبەرە
سەرفۆش بە، دلت فۆش كە، چ وەفتی كەسەرە؟
ئەو رۆژی لە دەس دەچی وەگیر نایەتەووە
چەپ گەردی زەمانە دۆژمنی قەستەسەرە
پیشی من و تۆش رۆژ و شەویك بوون، كاكە
گەردوون لە گەراننا بوو وەكوو ئیستاكە
لەم سەر زەویيە لە ھەر جی پی وەگوژی
فۆل و گلی چەند چاو و دلە، ئەو فاكە

بیر کەم بۆنە، راپەلە کەت بێ پۆیه
مە ی رۆکە لە کوپە، چ رەوای رۆرۆیه
ئەمرو کە بە فیز و قۆزی، سۆزی تۆزی
با بردەلە! پێت واربوو جیهان بۆ تۆیه؟!

بایی مەبە بە ژیان و کەمی رامینە
زۆری وەکوو تۆ ئیستە سەتی لە شوینە
دلفۆش بە هەتا ماوی، مەرگ وا لە کەمین
تا تۆش نەرفینراوی بەشت برفینە

بێهودە یە بەس لە سەر مەنۆ بنوینە
بگرە و بکوژە، کۆ کەرەووە و بستینە!
سەرکاری مەرگ گەلی لە تۆ زۆرداری
دەتگاتە سەر و دەلی بەشی من بێنە!

دەرد و فەمی من که هێشتە نە براوە تەو
فۆشی تۆ که دەنگی لە جیهان داوە تەو
هەر دووکی دەچی، نە ئەو دەمینیت و نە ئەم
گەردوون لە گەرە و هەزار تەلەبی ناوە تەو

دنیا ت بە فەیاڵی فۆ لە تۆرین ناو
زێرت هەیه، عەرزت هەیه دیمە و ئاو
ئەو رۆژی مەرگ سەرت دەدا سەر بە سەرین
هەر دووگەزە خاک و تۆپیک جاو

فۆ بەس بەدە فەو که هۆش و بیرت پتەو
رابویره ژیان بە مەمی ئەگەر رۆژ و شەو
مردن که برای گەورەیه بۆ فەو هەر دیت
ئەو کاتە لە ناو نوێی گلا تیر بڤەو

هەر دەرد و کۆل و ژانە ژیریانی ناوه
 تۆ بەفری گەلاوێژ و مەرگ وەک تاوه
 ئەو تاوه تیا ماوی مەتاویۆه بە ئەم
 کۆر ئاوی تری؟ هێمی جیهانیش ئاوه

راستت دهوئی کاکه؟ لیّم بییسی چاکه

جوانیکی په یاکه، باده یهک پیداکه

خوړا کارى جیهانی کرد و لیږوه ئیتر

له سمیلي من و ریشی تو بی باکه

نهم بوون و ژيانه ی هه یه چوون رووی داره؟

نهمجامی چیه و بو چیه، چی به دواره؟

هیچ کهس نه بووه و نیشه به راست بیزانی

هر کهس به نه یال شتیکی بو هه لداوه

لهم جه غزه که شویتی هاتوچوی ههموانه

بی ژیر و سهره و دوور له پوان و سوانه

کی زانی له کوږوه هاتووه و کیوه ده چی

هوژان و نه زان وهک یه که سهرگردانه!

ههوساری به دهس فۆته خراپه و چاکه
هۆی فۆیه تی هه رکهس گه شه، یان نه مناکه
بیچاره تره له تۆ ههزار جار گهردوون
بهس سووچ و ههلهت له سوکری گهردوون راکه

چاوم له لکی هومیده بۆم دانایه
ئهی فۆزگه که داش دههات بهری هه بهرایه
زیندانه ژیانم دهههتانه نابینم
ئالۆز و گری پوچکه یه ئهو هه ودایه

چاوبهستی فهلهک دهستی بریم کویرانه
خستمییه جهههندهمیک و ناوی ژیانه
دهردی مه، ئهگه نههاتوواری بیزانن
روو ناکه نه ئهم نهیمه شری نه منانه

بارانه دلۆپیکی رزرا ده‌ریاوه
 نۆلێکه گهر و نۆلیه له بهر ده‌م باوه
 ئه‌م هاتنی ناو ژریان و چوونه‌ت چۆنه؟
 مێشهو له‌یه‌ک و تۆزی گه‌را و، گه‌ریاوه

وا باشه پهنا بهرینه بهر مه یفانه
مه قتا و دوو میلله ت بهمه چی شه ریانه؟
که وتوونه بیابانی نه زانی، بی ری
کویرن، له شهوی ره شان و خو لیکدانه!
هر کاری ده که م روژی بهری نووسراوه
بو چاک و خراب خوا قهله می لی داوه
پرسیار و گوناھی کرده ودهم بو له منه
نووسراوه، ده بی بیکه م، ئیتیر چی ماوه؟
گهر دوون چته؟ کی بی فهره رووت لی ناوه
تیر و تهسه له و بهریکی پر له دراوه
بی شیو سر ئه نینه وه هزاران زانا
بمبووره ئه گهر چی پیری، بیرت خواوه

گەردوونی چەوێل هەر بە چەپی سوورارو
هەر بۆیە ئه‌وی راسته‌ تیا دارماوه
بروانه‌ له‌ هاواله‌تی شووشه‌ و پیاله
خوێن کهوته‌ نیوانیان و لێو به‌ لێو چه‌سپاوه

مه‌یگیر وهره‌ ئه‌م هۆشه‌ به‌کارم نایه‌
مردن ره‌شه‌باییکه‌، ژیانم کایه‌
بۆم تێکه‌ مه‌یه‌ک، هاکا دیت
گۆزیک له‌ گلی منیش له‌ ناو کل دایه‌

خوێتاله‌ نه‌م و دوژمنه‌، خۆی لی لاده‌!
خۆشی له‌ که‌سیک لێو به‌ بزه‌ و دلشاده
مه‌یگیر وهره‌ هەر ره‌نجی له‌ دنیا کیشام
به‌ر باده‌! ده‌سا به‌مگه‌یه‌ خۆت و باده‌

كى ره نې ژيان ده كېشې نازايه كوره
 بارانى له زېندانى سه دهف دايه، دوره
 پياو بو خو بمېنى مالى دنياشى ده بى
 پيوانه هه ليك به تاله زور جارى پره

زیر گهرچی نه سهرمه یانی پیاوی ژیره
بی دراو و هه ژار له سهر زهوی یه خسیره
دهس تهنگیه وا وهنه وشه ملفوار و کزه
گول پیده کهنی، له بانه لی دا لیره

گول یانیه دهکاته وه بهرام بهر به شنه
بولبول دلی فوشه کهوتوته ئاواز و قنه
تا توش و گولیش نه بوونه تۆزی بهر با
مه ی بینه له گولزاری بنه یین بار و بنه

نازداره به هاره، سهوزه یه، دهه ئاوه
کوا دهفر و پیاله مه ی؟ دلم تهنگاوه
گهردوون گهلی وهک تۆ و منی سهه جار سهه جار
به پیاله دروست کرد و له بهردی داوه

چاوجوان وهره لام، به فەم بلی به و لاوه
لیم هالی هەتا داوی تەمەن نە پساوه
نەرۆزه چه مەن سهوزە دەمی سهرفۆش بین
تا سهوزە لە سهەر گۆره که مان نەرواروه!
پەنجە ی گولی روومه ت گوله که م، گول چینه؟!
پەرژینی به گول گول لە گولم پەرژینه
تا شینکه لە گۆره با به یه کتر شاد بین
دانخوا چ دەمی لە دهوری گۆرمان شینه؟!
بۆ دهردی دهروون و کولی دل مهی چاکه
هەر کووپه مهیه لە سهەر زهوی دلپاکه
لافاوی فەم و که سهەر که دهوری لی دای
مه یفانه که می نووه، به لهز بوی راکه

مهى بیره وهه ری چانی جوانی نومه

هاوراز و گلهی رۆژ و شهوانی نومه

ئاله وهه کوو چاوه کهم له دووری یاران

تاله و بهلهزه ت وهه کوو ژيانی نومه

مردووی بهره مه یفانه رووی تیدایه

ئهو بۆنی له مهی دی نه فه سی عیسیایه

دهرفۆنه که دهفریته سهری کووپه ی مهی

تاجی سهری سهه کاوس و جهه هیتزایه

مه یگیر وهه دهس مه گیره وه مهی بینه

مه ی ژینه له ناو لهش و له ره گدا فوینه

کی دیتی شتیک له ئاگر و ئاویشه؟

مه ی ئاوی ژيانی مه یه، نهه سووتینه

فۆلى له شه كه م به تاييه تى فر كه نه وه
مهى لى بدهن و باشى تهر و بر كه نه وه
خشتىكى بپيژن له مه، به لكوو جاريك
مه يفانه كه لىنىكى به من پر كه نه وه

چيته له گهل ئه م جيهانه كه وتوو يه مه؟
بايى، كه ده لىن به فته وهره و جىگه زله؟
كه م پالده وه، ره شمالي له شت تىك ده ته پى
ئه ستونده كى كرموله پت و سنگى شله

رامان و كزى به سه، وهره مهى تىكه
وه بزانه هه موو كارى جيهانت رىكه
فوت داني له سه ر په لكه گوليك ئاوانگى
مه رگت به گزنگىكه، ته مه ن تاو يكه

لەم خانە دوو دەرگانه که پیت تی ناوه
هاتووی به پهله و دهچیه دهری لهو لاوه
ژینت به خهفته بارییه مهرگیش سه‌ربار
پیت وایه نه‌دۆراوی؟ خه‌یالت ناوه

بش بووبی وه‌فا، ئیسته وه‌جانی کویره
کی راسته له‌وانی دیوته؟ یه‌ک بژمیره
هر کووپه مه‌یه هه‌والی دلپاکه و به‌س
بی فیله، مه‌ترسه! خۆتی پی بسپییره

مه‌یخانه ده‌گه‌ل هه‌مدل و هه‌مدەم خۆشه
ده‌م بۆ ده‌م و ده‌ستی به‌ری بۆ مه‌م خۆشه
زگ کووپه نییه، له‌ مه‌ی جمه‌ی بی ده‌م و ژده‌م
بۆ له‌مپه‌ری نه‌م، ده‌م ده‌م و که‌م که‌م خۆشه

دوستی کی به راستی نه مره و یتمانه ، مه یه
ئیتتر هه موو دوستایه تی دنیا گه مه یه
چانی گول و یاریکی گولندام و مه یه ک
رابویری به دل ده میک ، ژیان هه ر ئه مه یه

هه یفم له دلی دلی که به بی سووتمانه

دلداری تیا نه کردوو هیللانه

هه رۆژی که بی دلبر و بی دلدار

بی نرینه پر و پووچه زیانی ژيانه

پشکوتوووه گول، چ دیمه نی شهنگی هه یه

مه یگیر وه ره بۆم تیکه، دلم ژهنگی هه یه

به س بۆم بلی چیرۆکی به هه شت و هوری

خیو و جنه، رهنگی نیه هه رهنگی هه یه

وا جیژنی به راته و شهوی رۆزی دانه

سه رکاری خودا گهرمی گهز و پیوانه

مه یگیر به شی من وه رگه فۆم سه رفۆشم

تا رۆژی مهرگ جیگه مه ئه م مه یفانه

پیرم و ئه وه تهی له بیرمه، ژینم تاله
هر فۆزگه به پاره و، گلهیی له م ساله
له منت کهوی مردن دهیهویم، های مه یگیر
دواکۆچه دهفریام نه دوامین پیاله!

فوا دهردی که داناوه دهواشی دانان
مه یفانه به رانبهرن به دهرویشدانان
گهر باده نه بایه له م جیهانهی پر نه م
تاویک نه ده مان ئه وانی زانا و دانان

مه یفۆره وه بم، به تۆ چی؟! توورهی بۆ چی؟
تۆ بۆ چی به زۆنگی نه می مندا روچی؟
چیت داوه له ئاکاری ئه م و ئه و کاکه؟
باشتر ئه وه یه که فۆت بزانی تۆ چی؟

ژیاننامی هژار موکریان

لاپه‌ره‌کانی ئه‌ده‌بی کوردیمان هه‌موو ده‌م پریان بووه له ناوی دره‌وشاوه‌ی هۆزانقان و شاعیری وا، که جیی شانازی پیوه‌کردنن، هه‌ژاری موکریانیش یه‌کیکه له‌و که‌وره شاعیرانه، ناوی (عه‌بدوله‌همانی کۆری مه‌لا مه‌مه‌ده)، له‌ سالی ۱۹۲۱ز له‌ شاری مه‌هاباد له‌دایک‌بووه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باوکی مه‌لا بووه بۆیه هه‌ر زوو خراوه‌ته به‌ر خۆیتدن و له‌ سوخته‌خانه و مزکه‌وتان خۆیتدنی ته‌واو کردووه، هه‌رچه‌نده به‌هیوا بووه ببیته مه‌لا و جیی باپیران بگریته‌وه، به‌لام به‌ کۆچی باوکی ئه‌م هیوایه‌ی له‌ده‌ست داوه

هه‌ر زوو هه‌وای نیشتمان په‌روه‌ری ده‌که‌ویته سه‌ری و له‌ دامه‌زراندنی کۆماری کوردستان رۆلی هه‌بووه، له‌ پیناوی نیشتماندا تووشی ده‌ربه‌ده‌ری و ئه‌شکه‌نبه‌دان و ئازاریکی زۆر بووه، ناچارکراوه له‌ دواي پرووفاي کۆماری کوردستان له‌ سالی ۱۹۴۷ دا پرووبکاته عیراق و ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ به‌غدا په‌ناهه‌نده ده‌بیته و به‌ینیکیش له‌ ناو کورده‌کانی سواریادا ئاواره ده‌بیته، هه‌ژار له‌ خه‌باتی رزکاریفوازی نه‌ته‌وه‌ی کورد، رۆلیکی دیاری هه‌بووه و له‌ شۆرشێ ئه‌یلولی ۱۹۶۱ دا به‌شداریکردووه، له‌ هه‌مان کاتیشدا کرا به‌ ئه‌ندام له‌ کۆری زانیاری کورد و توانی له‌ سالی ۱۹۷۲ دا په‌رتووکی شه‌ره‌فنامه‌ی شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی له‌ فارسییه‌وه بکاته کوردی و له‌ چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد چاپی بکات

هه‌ژار شاعیری دل‌داری نه‌بووه، عاشقی کیو و دۆل و چیاي کوردستان بووه، ئازادیفواز و پیشکه‌وتوووفواز و ئاشتیفوازبوو، به‌ره‌هه‌میکی زۆری وه‌رگیراوه‌ته سه‌ر زمانی ئازمه‌ری و پرووسی و فارسی

له‌ سالی ۱۹۹۰ له‌ شاری که‌ره‌ج مال ئاواي له‌ ژیان ئه‌کات و دواي مردنی ته‌رمه‌که‌ی به‌ره‌و موکریان هیتدراوه و له‌ گورستانی (باغی فردوس)ی شاری مه‌هاباد نێژرا